

Polismyndighet
Stockholms län

Enhet
LKPU/V Utredningsrotel Våldssektion

Handläggare (Protokollförare)
Kriminalkommissarie Dan Boija

Undersökningsledare
Vice Överåklagare Agneta Blidberg

Tilläggsprotokoll

till 0201-K233390-03

Åklnr
C-00-3-772-03

Signerat av

Signerat datum

Datum
2004-01-18

Polisens diarienummer
0201-K233390-03

Förtursmål
Nej

Beslag

Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen
Nej

Ersättningsyrkanden

Tolk krävs

Utredningsuppgifter/Redovisningshandlingar
Diarienummer Uppgiftstyp

Sida

Förhör med taxichaufför

0201-K233390-03	Förhör med vittne, Kanat, Nurettin	1
	Förhör Vittne Kanat, Nurettin.....	3

Polismyndighet
Stockholms län

Enhet
LKPU/V Utredningsrotel Våldssektion

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Diariernr
0201-K233390-03

Hörd person		Personnummer
Kanat, Nurettin		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kanat hörs angående sina iakttagelser som gjordes i samband med en taxiresa den 10 september 2003.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Dan Boija	2004-01-15	22:30	22:38
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
	RB 23:6	Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Kanat berättar att han arbetar som taxichaufför och att han den 10 september på eftermiddagen kom åkande på Strandvägen i riktning mot Hamngatan.

Han ser en man som står i höjd med Nybroplan, vid Dramaten, som vinkar åt honom. Kanat funderar om han ska stanna och plocka upp honom, men han bestämmer sig för att stanna. Mannen uppger att han vill bli skjutsad till Tullinge. Kanat sätter på taxametern och färden börjar.

Kanat berättar att polisen spärrat av trafiken vid NK och han upplyser sin passagerare att anledningen är att Anna Lindh blivit knivskuren i armen. Kanat uppger att passageraren inte synbart reagerar på detta. Kanat uppger att han svänger in på Kungsträdgårdsgatan för vidare färd söderut.

Kanat berättar att passageraren var väldigt torr om läpparna, vilket han noterade när mannen berättade något om någon tjej som inte ville träffa honom, det var något om att tjejen inte tyckte om mannens familj, berättar Kanat.

Kanat berättar att mannen verkade mycket lugn under färden, nästan lite "borta". Kanat anser också att mannen verkade blyg, barnslig och snäll.

När de kommer fram till Tullinge, så stänger Kanat av taxametern, då berättar mannen att han ska gå upp till sin lägenhet och hämta pengar, varför Kanat säger att han tänker följa med till lägenheten. Kanat tror att de gick upp till tredje våningen, när mannen går in i lägenheten, så observerar Kanat en äldre man och kvinna och dessutom ytterligare en person, som Kanat uppfattar som ett mindre barn.

Kanats passagerare kommer efter en liten stund och han har då med sig ett "par tusenlappar och några hundringar". Kanat får frågan om han kan skjutsa mannen till Hovsjö, vilket Kanat naturligtvis också gör.

Kanat berättar att han kör mannen till en bussgata i Hovsjö, där han släpper av mannen efter att han betalat för resan.

Kanat tillfrågas om varför han först nu har hört av sig till polisen. Han berättar då att han en tid misstänkt att det skulle kunna vara Anna Lindhs mördare han skjutsade den aktuella dagen, men det var först igår (14 januari), som han började bli mer säker på detta. Han ville dock, till en början, inte bli inblandad i ärendet, men har nu ändrat sig.

Undertecknad och Kanat kommer överens om att fortsatt förhör skall hållas kommande dag (16 januari) klockan 12.00.

Förhöret avslutat kl 22.38

Förhöret nedtecknat efter gjorda handanteckningar.

Stockholm 040116

Dan Boija

LÄNSKRIMINALPOLISEN
Utredningsroteln/våldssektionen
Kungsholmsgatan 37, 6 tr, STHLM

Protokoll fört över förhör med
Kanat, Nurettin, som höres upp-
lysningsvis.

Förhöret är hållet på Kungsholmsgatan 37 i
Stockholm den **16 januari 2004** med
början **kl. 12.42**.

Förhørsledare: Krinsp Dan Boija

Biträdande förhørsledare: Krinsp Magnus
Osvald

K 233390-03

ANLEDNING TILL FÖRHÖRET

Kanat skall höras upplysningsvis angående iakttagelser gjorda den 10 september 2003 i samand med en taxifärd.

Förhöret är ett dialogförhör.

Fhl = Förhørsledare krinsp Dan Boija
Bfhl = Biträdande förhørsledare krinsp Magnus Osvald
H = Hörde Nurettin Kanat, taxichaufför

Fhl: Då så, Nurettin. Kan du berätta lite grand om hur länge du har jobbat som taxichaufför?

H: Ja, jag har faktiskt inte jobbat särskilt länge. Jag fick mitt taxileg i slutet av maj, i början av juni. Men, jag börja provjobba någon gång i augusti, slutet av augusti, och....Alltså, först jobbade jag några veckor hos en ...ohörbart... då,

och sen jag tyckte inte att det var så bra idé och köra för just den här åkaren. Så sökte jag upp en annan åkare och så började jag jobba hos dom. Men så åkte jag fast för fortkörning och blev av med körkortet i en månad, så jag kunde inte köra. Och så...ja.

Fhl: Men under september här då, den 10 september, vilket företag arbetade du vid då?

H: Det var ju den här fribilen som heter SV Cab...

Fhl: SV Cab?

H: Jaa, fast på bilen står det så här "Limousin Stockholm" på skylt, va. Men dom har ju sån här....Åkaren heter nånting annat och brukar ...ohörbart...

Bfhl: Ursäkta att jag avbryter! Kan du prata lite högre och tydligare?

H: ...ohörbart...

Fhl: Ja, du har papperskorg där. Ja...Vad var det för slags bil du körde?

H: Det var en Mercedes 220 och...en svart, och...

Fhl: En vanlig sedanmodell eller en kombi?

H: Nej, en kombi, en kombimodell.

Fhl: Okej...

H: Det var den bilen som han åkte med.

Fhl: Han åkte i den bilen tillsammans med dig?

H: Ja.

Fhl: Kan du berätta lite grand om vad du gjorde den här dagen, minns du det?

H: Alltså, det....

Fhl: Vilken tid började du jobba på dagen, om vi börjar där?

H: Alltså, vid den tiden så vet inte jag riktigt vilken tid jag började, för... men...men jag skulle tro att jag började 10 nån gång.

Fhl: 10 på förmiddagen?

H: 10 på förmiddan, ja.

Fhl: Minns du om det hade varit mycket körningar den här dagen?

H: Neej, inte särskilt mycket.

Fhl: Nej...

H: Nej.

Fhl: Hur får ni kunder? Är det via en växel eller...?

H: Neej, det är oftast ute på gatan och taxistolpar och...ja. T.ex. vid Globen eller frisören och det. Man åker och ställer sig vid taxistolpe. Men, det är taxistolpar och på gatan då som man åker runt och så. Det är ingen växel.

Fhl: Nej...

Bfhl: Du är alltså inte knuten till någon växel?

H: Nej, inte vid det här tillfället.

Fhl: Minns du var du hade varit nånstans innan du ser den här mannen första gången då?

H: Ja. Jag hade vart uppe i...i Östermalm. Jag tror...eller...ja, det var vid Gärd...Värtavägen, tror jag, var jag nånstans och då hade jag fått den körningen kanske typ 10 minuter innan. Och så var jag på väg ner, tillbaka till Hamngatan och väl framme...eller fram och fram, jag var i princip vid Dramaten precis, precis på den här sidan där Dramaten ligger, på Strandvägen då. Och så....så fick jag ögonkontakt med...med en ung kille. Alltså, han såg...han såg lite så hära....Jag tittade jätte....Ja, jag fick ögonkontakt med honom och så....och så ser jag att han räcker handen. Fast jag uppfattar inte riktigt om han skulle ta taxi eller om han skulle fråga nånting, och....Så jag stannade till med en viss tvekan och vevade ner rutan och då frågade han mig på...på ett så ganska barnsligt sätt, eller jag vet inte hur jag ska säga, men han....Alltså, jag fick direkt uppfattningen att han hade inte nån taxivana, alltså åka med taxi.

Fhl: Nej...

H: Det fick jag direkt, alltså. Och han frågade om jag kunde köra honom till Tullinge, alltså precis: "Kan du köra mig till Tullinge?", sa han till mig. Och "Javisst! Varsågod!", sa jag och så stannade jag då.

Fhl: Han var inte säker på att du ville liksom köra det...eller köra honom?

H: Nej! Nej, alltså han såg ut...såg ut som han var ...ohörbart... Det var som han var nästan säker på att jag inte kommer köra honom, men ändå frågade liksom, chansning. Det såg ut nästan så. Och...

Bfhl: Var exakt stod han?

H: Ex....Alltså, exakt, nästan...jag var nästan.... Om man tänker efter första lampan som kommer vid Dramaten, va. Och precis innan lampan så stod han. Så han stod närmare...närmare...Alltså, om man åker upp Hamngatan *här*, då så stod han närmare den sidan som är närmare Birger Jarlsgatan, och så...ja, då så kom jag upp från....Ja, jag hade ju tänkt svänga vänster, va, men när jag såg honom så där så åkte jag fram mot Birger Jarlsgatan.

Fhl: Vi har en karta med oss här...

H: Ja.

Mobiltelefon ringer.

Fhl: ...och det är då taxikartan från 1993.

H: Ja, den är aktuell, så det...ohörbart... i alla fall.

Mobiltelefon ringer.

Fhl: Vi stänger av mobiltelefoner här också, så vi slipper bli störda. Nu ska vi se, 105...sidan 105 har vi då, centrala delarna av Stockholm. Så om du pekar... Nu skall vi se här, *här* har vi väl Strandvägen då.

H: Ja...

Fhl: Och det är den vägen du kommer åkande då, eller...?

H: Precis. Fast jag kommer ju....jag kommer ju *här* då, där är Sibyllegatan.

Fhl: Okej... Du åker ner Sibyllegatan.

H: Ja, precis. Och så svänger jag den...eller höger.

Fhl: Så du...ja, rundar kvarteret innan Dramaten kan man säga då, eller...?

H: Nej, nej... Nej, nej, om jag får låna pennan!

Fhl: Javisst.

H: Här är Grevgatan, Styrmansgatan och jag tror jag skulle ner *här*. (mumlar)

Fhl: Mm..., där kommer den där.

H: Där är den, va. Ja, just det. Alltså, jag hade...jag hade ju varit vid Värtavägen som ligger nästan *där* då, va. Och sen tillbaka så tog jag ju samma väg. Och fast man får ju åka runt *här*. Man får inte...Man kan inte köra ner *där*.

Fhl: Nej, just det.

Bfhl: Nej, just det...busshinder, ja.

H: Precis. Så jag fick ju åka ner och sen runda det kvarteret, och så är jag på väg...ja, *här* vid...ohörbart... Ja, *här*, precis *här* nästan, va. Och så vink...ja, vinkade eller han räcker på *det här* sättet. (visar)

Fhl: Lite försiktigt.

H: Ja, lite försiktigt.

Fhl: Tvekande.

H: Ja, eller tvekande. Precis. Och då, egentligen om jag ska till han, va, så ska jag ligga lite längre vänster. Men...men när jag såg honom så la jag mig ändå *här*, mer höger ut, så att jag kunde åka rakt på, fram. Och jag kommer...Då kommer vi fram till den här lampan som finns precis, som man ska svänga...eller man ska åka in på Birger Jarlsgatan.

Fhl: Birger Jarlsgatan?

H: Ja. Precis lampan...

Fhl: Vad är det för lampa du pratar om då?

H: Trafiklampa.

Fhl: Trafikljus! Ja, okej, trafikljus....

H: Trafikljus. Ja, jag säger "lampa", jag menar.... Så precis framför trafikljuset så plockar jag honom.

Fhl: Allwright! Ja...

H: Kommer han in i bilen.

Bfhl: Vid Nybrogatan ungefär, alltså.

H: Ja.

Bfhl: Som går upp där ...ohörbart...

H: Jag vet inte om det heter Nybrogatan.

Bfhl: Ja, du har Sibyllegatan, sen har du här....

Fhl: *Här* har du Nybrogatan som går ner så.

H: Nej! Men alltså inte där, va, utan på själva Strand....Strandvägen.

Bfhl: Utanför Dramaten.

H: Utanför Dramaten, första lamp....trafikljuset där man åker in mot Birger Jarlsgatan.

Fhl: Ja, okej. Vad säger den här mannen då?

H: Jo, förutom att han ville ha skjuts eller....?

Fhl: Alltså vart vill han åka, säger han?

H: Han säger att han vill åka till Tullinge.

Fhl: Ja?

H: Och inget annat namn, det var bara Tullinge och så satte han sig i bilen. Då fick jag göra lite....en liten u-sväng där så att vi kunde komma in på Hamngatan igen. Och eftersom jag har vana vid....eller "vana", jag hade fått eller....Min åkare då hade sagt till mig: Om du känner dig osäker så där och kolla lite, prata med dom och se...så där om...så att vi kan försäkra att det är inga problem och köra. Så jag började sätta igång....avbrytes....

Fhl: Varför får du såna tankar då eller varför blir du osäker på honom?

H: Ja, jag blir osäker på honom, framför allt han såg inte ut och ha särskilt mycket pengar och han var inte så vårdad heller. Han såg ut...så här...nån hippie. Alltså, hans kläder framför allt och vad hans....hans utseende helt enkelt som får mig bli osäker, även...även hans sätt och fråga liksom ser man direkt ...ohörbart..., typ han kan inte ha åkt nån taxi och kanske inte har nån aning om att det här kommer kosta så mycket pengar och så.

Fhl: Upplyser du honom eller frågar han hur mycket det kostar att åka till Tullinge, eller...?

H: Neej, han frågar inte men jag får ändå...Så småningom får jag den uppfattningen han är medveten om att det kommer kosta en del. Och...ja, så kommer vi in på Hamngatan, precis i början där, och åker upp, va. Då börjar....Då sa jag: "Men, dom har knivskurit Anna Lindh i armen!". Så hade jag fått liksom precis...la dom ut innan här.

Fhl: Hur hörde du det då?

H: Ja, jag tror jag hörde via radion, alltså. Det kom bara så där...meddelande. Det var nån lokalradio som jag brukar lyssna för och kolla om det händer nånstans, och....Men...Men jag fick ingen...Jag fick inget svar eller jag fick ingen reaktion alls, alltså. Och...Nej, men vi fick inget...Alltså, jag vet att vi såg polisbilen stå nere ungefär vid Hamngatan, och jag tror jag pekade att...ja, där. Jag kommer inte håg riktigt vad jag sa, men...om polisbilen, men jag vet att vi såg polisbilarna. Så sa jag att Anna Lindh hade blivit knivskuren i armen, och så fortsatte vi. Och då försökte jag sätta igång nya samtalsämnena och....Jag vet inte, jag kommer inte ihåg riktigt vad jag sa efter Anna Lindh. Men han, han började prata om...om tjejer, och nästan hela vägen så snackade han om att han inte fått...eller träffat några tjejer "sen -99" sa han. Jag vet inte varför han nämnde just "-99", men jag brukar säga "kanske 2 år", "3 år", men han sa "sen -99" sa han. Och så sa han att den här....Han hade träffat någon...jag tror han sa någon jugoslavisk tjej, men eftersom folk snackade mycket skit om...om hans familj, så hade det inte blivit nånting med henne heller. Och han berättade ju ganska mycket om att han har spenderat mycket pengar på...på...ja, olika tjejer och som inte resulterat i nånting.

Fhl: Han menar på att han bjudit ut dom och så där, eller...?

H: Jaa...Ja, just det, och...ja.

Fhl: Om vi fortsätter på vägvalet här då. Du kommer alltså....Ni åker upp mot Hamngatan då i riktning mot NK först så att säga.

H: Jaa, precis.

Fhl: Ja, och sen då?

H: Ja, och så tar vi Kungsträdgårdsgatan, här borta tar vi Kungsträdgårdsgatan och vidare på Strömbro och Skeppsbron och så upp på...ja, en bit in på Hornsgatan, och så tar vi Södertunneln så småningom, så kommer vi upp mot Huddingevägen.

Fhl: Ja, okej.

H: Så åkte vi.

Bfhl: Prata lite högre!

H: Ja. Ska jag ta om det, eller...?

Bfhl: Nejdå! Men, bara så du tänker på det, för annars får vi inte in det på bandspelaren.

H: Nej, okej. Men jag ska försöka prata....

Fhl: Och under den här resan mot Huddinge här, Tullinge då, lyssnar ni på radion någonting då, eller...?

H: Nej, jag har radion avstängd eftersom jag brukar antingen stänga av eller sänka väldigt mycket när jag har....För han satt ju i fram och vi pratade. Men han var....Alltså, även om vi pratade och han pratade också, så...så var det inte egentligen mycket han sa. Och han väntade gärna in, att jag sa saker och ting och sen tittade han på mig och sen väntade en liten stund och sen svarade han. Och han var väldigt väldigt....Alltså, tvärlugn var han. Absolut! Och inga tecken på något...någon nervositet eller.... Ingenting liksom! Och han tittade så där....Ingenting sånt, alltså. Helt tvärlugn var han.

Fhl: När du plockar upp honom, är han andfådd eller svettig eller någonting sånt där som du tänker på?

H: Ja... Alltså, det var ju framför allt på hans läppar såg jag....alltså, någon sån här vita och sen samtidigt har dom blivit som på nåt sätt....ja, nu, hur ska jag förklara det där? Men, han såg ut som typ fyrkantig och torkat ut väldigt mycket och så....Han såg så här lite...ja, nån sån här nån gammal slem som har torkat ut. Jag försökte undvika ibland...titta, för det såg ingen trevligt ut alls, alltså. Men...Men, det gick inte undvika, så man såg att han...han hade såna läppar och han var lite skäggig, va. Inte mycket, va, men så här stubbskägg som det inte var....Han hade lite stubbskägg, och....och.... Alltså, en annan anledning att jag inte ringde förut var att han såg lite smalare ut än vad han ser ut på bilderna. På dom här bilderna som jag har sett ser han lite mer....alltså fyllig ut på nåt sätt, men jag tyckte han såg lite smalare än så i alla fall.

Bfhl: Vad är det för bilder du hänvisar till då?

H: Nej, men dom här som dom visat på NK...alltså, NK-kameror och så.

Fhl: "NK-mannen " som man kallade honom.

H: Jaa, precis. Precis!

Fhl: Men, han var inte svettig så där så att du såg att det rann om honom eller

att han var andfådd, att han flåsade efter luft eller nånting sånt där när han klev in i bilen, eller...?

H: Svetten såg jag inte, men däremot inte mycket....vad heter det? ...andfådd. Heter det andfådd?

Fhl: Mm...

H: Ja, lite sånt kunde man....

Fhl: Att han flåsar eller så där?

H: Ja, lite grand men inte särskilt mycket, men... Det var inte så att han sprungit 10 kilometer och så *nu*...nej. Inte så värst mycket var det inte.

Fhl: Nej...

H: Nej.

Fhl: Och när du fick syn på honom, stod han stilla då eller kom han gående eller springande mot vägen, eller...?

H: Nej, han....Han....Jag tyckte att han kom....Alltså, när han fick....eller kom då stannade han. Men jag tyckte att han kom ett par steg åt...åt mitt håll, alltså. En...ja, ett par steg, mer såg jag inte, va.

Fhl: Nej... Du såg såg inte varifrån han kom inte....

H: Neej.

Fhl:om han hade kommit ifrån Birger Jarlsgatan eller Hamngatan eller om han kom uppifrån Nybrogatan eller nånting sånt där?

H: Men....Men, alltså, den personen, han var alltså....så skulle jag nästan 100 % säga att han kom från...från Birger Jarlsgatans sida, inte...inte från Hamngatan.

Fhl: Nej...

H: Nej.

Fhl: Okej... Okej, vi fortsätter resan här. Han hade pratat om tjejer och du hade försökt och få igång ett samtal, men han..., du säger att han var lite långsam i svaren. Det kom ett tag innan han svarade.

H: Ja, precis.

Fhl: Och minns du vad ni pratade om då?

H: Ja, just... Ja, men det är just bland....alltså, bland annat om..., inte "bland annat" men just han pratade väldigt mycket om tjejer då och sen...och sen han frågade mig vid ett tillfälle vad jag själv kommer ifrån, och ibland säger jag att jag är kurd från ...ohörbart... och ibland säger jag att jag är bara turk, eller från Turkiet. Jag brukar aldrig säga "turk", men jag säger "från Turkiet" i alla fall. Och...Ja, men jag skall komma till det nu, men...ja, i alla fall...Och....

Fhl: Är det nånting som händer senare på resan, menar du, så att "du vill komma till det senare" så kan vi göra det.

H: Ja.

Fhl: Berätta när det händer istället så att säga. Men, under resan då från Dramaten och till Tullinge, är det nånting som händer då i samtal eller nånting sånt där som du minns idag?

H: Alltså, det jag minns som nåt som jag tyckte...om det skrämde honom eller om...eller om det kändes som jag trampat på nåt sår där, typ som det var nåt att jag pratade om Skärholmen, för jag....För han frågade nämligen om var han kunde gå för barer för att träffa tjejer, va. Då sa jag: "Jag vet inte" liksom, för det är väldigt ju olika. Man kan ju träffa folk var som helst liksom. Och så sa jag...., jag menar, jag bor i Skärholmen, jag har ju träffat några tjejer där på baren och....Men, alltså, när jag sa "Skärholmen" då såg jag....Alltså, han ändrade färg och blev lite så där...drog sig bakåt och...Nej, jag vet inte. Alltså, det var som..., nånting. "Vad är med han?" Han sa ingenting, han bara liksom hoppade över ämnet. Ville inte...Alltså...avbrytes...

Fhl: Men, du såg att han reagerade på "Skärholmen"?

H: Ja, jag såg. Han reagerade på "Skärholmen". Jag vet inte varför, men han gjorde det.

Fhl: Och sen struntade du och prata om "Skärholmen"?

H: Ja... Ja, precis.

Fhl: Händer det någonting annat under vägen här till Tullinge?

H: Nej, alltså det som hela tiden varit från min sida och så har jag hela vägen undrat om...om jag kunde få betalt för den här körningen, va. Och....Fast man frågade inte direkt: "Har du pengar?". Och jag, jag gjorde inte. Ändå liksom...fast ändå. Och så....Ja, och så när vi kommer fram vid infarten till Tullinge centrum då, då frågade han mig om han kunde gå och hämta pengar

för taxiresan. Men jag sa: ”Nej, men...” liksom, ”...då kan jag ju följa med!”. Och då stannade vi utanför en ganska stor parkering och jag låste dörrarna. Fast han gick ändå, alltså, väldigt snabbt, alltså brådslande. Alltså jag kände fortfarande: ”Försöker han fly?” eller nånting. Förstår du? Fast vi hade ju varit överens om att jag skulle följa med, du vet. Och....Så han, han bara drog iväg och jag bara följde efter väldigt... så här snabbt. Och så kommer vi in i ett hus och vi går upp trappor, gör vi, och jag tror vi gick upp tre trappor minst, alltså. Och....Och så kommer vi...Precis där trappan slutar så, första porten, där, närmare...,för trappan går så. Ja, precis. Jag skulle tro om man säger upp höger då – på nått sätt – innanför trappan. Det huset gick vi in lägenheten. När han gick in - i alla fall - och så stannade jag utanför, utanför ytterdörren.

Fhl: Var dörren öppen eller var den stängd då?

H: Nej, den var stängd när vi kom dit.

Fhl: Jo, jo....Men, när han gick in i lägenheten?

H: Jo, den var öppen! Den var öppen! Och när vi kom in, då kom en kvinna, blonderad, blond kvinna mellan 35 – 45 nånstans, och så var det en man också. Han såg också ut och vara runt 35 – 45, men han såg lite mer härjad ut och han hade också även...även stubbskägg och..., alltså lite skrynklig. Han...vad heter det? ...avbrytes....

Fhl: Var det rynkor eller var det ärr, eller...?

H: Ja, rynk....Nej, jag tror det var rynkor, lite djupa rynkor tyckte jag var. Han var inte speciellt lång. Jag tror han skulle vara nånstans 170 nånting sånt. Och så...Så när vi kom in i den här lägenheten, så var det en liten hall som gick vänster, och han gick in i...i *den sidan*, va. Och så försvann mamman också, men jag kommer inte ihåg om mamman gick samma håll eller om hon gick rakt fram, va. För jag tror, för det var ett rum....Det var en liten hall och så rum precis mittemot ytterdörren. Nej, jag vet inte, jag är inte säker på om...eller om det är mamman eller i alla fall det var kvinnan...Jag ska inte säga ”mamman” för jag vet inte om det var mamman. Och hon gick....Det vet jag inte om hon gick in *där*, om inte....Men, mannen var kvar. Han stannade kvar där och han pratade ingenting förutom att han sa ”hej”, va, när han fick syn på mig...i första början. Men, vi snackade inget mer.

Fhl: Nej... Och kvinnan, var hon fram och pratade med dig någonting, eller...?

H: Ja, i början sa hon ”Hej!”. Men sen snackade vi ingenting om...alltså, inget mer.

Fhl: Nej.

H: Det var det enda.

Fhl: Hon sa "Hej!" och så gick hon därifrån, eller...?

H: Ja, jag tror hon stannar kanske en...några sekunder eller nåt och sen så gick hon. Men mannen var kvar där hela tiden och honom såg jag...kunde jag se hela tiden så där. Och...ja, en stund, alltså, men jag vet inte. Jag skulle tro mellan...mellan 1½ minut till 4 minuter eller 2 till 4 minuter eller nånting sånt, så kom den här killen som jag hade skjutsat, va. Och han kom ut...Vi säger att han hade pengar och en väska i handen. Och "pengar", det var två 1000-lappar och två 500-lappar som han hade i handen, och så hade han en väska fast väskan – jag kommer inte ihåg vad...hur den såg ut, fast jag vet att han...ohörbart.... Han hade tvättat av sig också! Ja. Ja... Han såg lite så här blött på kanterna här i håret.

Bfhl: Vid polisongerna.

H: Vid polisongerna, ja. Och....Men, jag tyckte att han....Alltså, det var nog..., jag tyckte att han..., jag tror inte han pratade med nån av dom, alltså. Han snackade ingenting med dom! Och så....Och så började jag gå neråt. Och då frågade han "om jag kunde köra honom till Södertälje". Från början, det var ju bara Tullinge, liksom. Vi skulle till Tullinge och ingenting mer om.... Så jag hade redan avslutat den här körningen och skrivit ut kvittot och....

Fhl: Minns du hur mycket det kostade?

H: Ja, det jag minns att det kostade 550 kr och...ja, och så frågade han mig om jag kunde köra honom till Södertälje då. Och sen, när vi var på väg ner mot...mot bilen, då frågade han...eller då sa han att det var nån restaurang där, om han sa, att...att "den här är turkar som äger", alltså. Och jag har ju några kompisar som hade sagt att dom har någon restaurang i Tullinge. Så jag frågade han: "Skall vi gå och titta om det är mina kompisar?". Då sa han: "Nej, nej, nej!". Så...Så vi gick in och satte oss i bilen, och så åkte vi vidare till Tum...ohörbart..., men han ville åka den här Hågelbyleden (?), som det heter, han ville inte åka genom Salem som man egentligen ska åka genom, som är kortare då. Och så fick vi åka ner till...till Alby, och sen därifrån tog vi E4:an söderut.

Fhl: Varför ville han åka en längre väg då?

H: Nej, jag vet inte varför han gjorde det, men...men av nån anledning så...så ville han åka den eller....Ja, vi åkte den vägen. Fast det var det också, alltså fast jag hade fått betalt och hade sett pengar som...fortfarande vågade jag inte riktigt ta fullt betalt för...för honom var det väldigt dyra taxi och så jag stoppade efter 350 kr, från...ja, Tullinge då åkte vi då. Så det kanske också skulle gå på 5 – 600, alltså. Så jag, jag vågade inte. Så jag stängde av den helt

enkelt.

Fhl: Och han var nöjd med det?

H: Ja, han var nöjd med det. Det var han...Det var han. Och så...Alltså, innan - jag glömde berätta, va - men när vi satte oss i bilen ifrån Tullinge då, då berättade han att han skulle gå...träffa nån tjej, väninna. Alltså, inte nån tjej han skulle dejta, va, utan det lät som om en väninna eller...mer väninna än kompis i alla fall lät det som, och samtidigt när jag hade fått..., för jag sa att måste få dom här 550 så att jag kan liksom...ja.

Fhl: Redovisa till åkaren.

H: Redovisa, precis! Så jag tog dom pengarna redan i Tullinge. Och sen....Ja, sen när vi...när vi satt oss i bilen, då berättade han....Alltså, jag...

Sidbyte på band I

Fortsatt förhör med Nurettin Kanat 2004-01-16 kl. 13.14

Fhl: Du pratade om att du hade satt dig i bilen här och att....Ja, vad händer sen?

H: Jo... När han satte sig i bilen och jag hade redan fått betalt, och då, då sa han på ett sätt som sa att, alltså...: "Jag ska spendera dom här pengarna *på* henne...!" eller "...*med* henne i kväll!". Alltså, dom skulle han ha för resten av kvällen, och...ja. Jag vet inte om han skulle ta taxi igen från Södertälje ner till Stockholm eller vad han skulle göra, men...men han sa att han kommer och använda dom här pengarna ikväll för...ja, för kvällen som han skulle tillbringa med...med den här kvinnan då. Och....

Fhl: Han säger ingenting om vad han hade tänkt och spendera dom här pengarna på inte, om han ska bjuda henne på nånting?

H: Nej.

Fhl: Han säger inte....avbrytes...

H: Men, det lät mer som ett krogbesök och inte nånting sånt, alltså, i den stilen. Inte att t.ex. att dom köper nåt...ohörbart...inget sånt. Inget sånt, utan mer som...som nåt krogbesök eller i den formen av nånting.

Fhl: Okej...Ja?

H: Och så....Ja, så åkte vi till Södertälje och då kommer vi till...ja, Hovsjö.

Och vid Hovsjö så kommer vi in...Han visar mig resten, för jag hittar inte där, alltså. Och då kommer vi in i en...en väg, som efter halva blir en sån här bussgata, alltså som inte bilar får köra in. Alltså, bara för bussar. Och han ville att jag skulle köra hela vägen ut! Men, jag sa att det inte gick och köra stora bussgata, så kan man inte köra in. Säkert det finns nåt hinder också nånstans framme, så det är bara dumt och köra. Och...Där släppte jag av honom och...ja, så åkte jag tillbaka in till Stockholm city då.

Fhl: Såg du vart han gick då?

H: Jaa, jag tyckte han gick....Jag tror det var en liten kulle, lite högre på vänster sida. Jag tror även det fanns en skola också, tror jag. Men han gick...Han gick andra hållet. Alltså, höger...ja. Ja, om jag står med bilen mot...mot den här bussgatan eller..., så gick han höger, snett upp.

Fhl: Gick han alltså....Gick han i riktning....Du sa ju att han ville åka ner längst den här bussgatan.

H: Ja...

Fhl: Gick han åt det hållet också, fast åt höger, eller...?

H: Nej... Nej, utan han gick snett fast...fast i ungefär samma riktning, alltså. Fast lite snett då.

Fhl: Okej...

H: För han tog inte den här bussgatan vid...därnere, utan han gick lite snett.

Fhl: Okej... Och där fanns inga hus eller nånting sånt där då eller som....?

H: Jo, det fanns...Det fanns hus men det fanns..., men det var inte många hus.

Fhl: Nej...

H: Nej.

Fhl: Okej. Jaha, och sen åkte du in mot Stockholm, sade du.

H: Ja.

Fhl: Den här lägenheten i Tullinge, minns du vad det var för adress den här lägenheten var....?

H: Neej, utan jag fick...Jag fick...Jag fick ingen adress heller. Du vet, därför jag tittade aldrig, utan... För vi stannade i en parkering, för han sa att "det gick

inte att köra in bilen”. Men jag vet inte om det går och köra in, för han, han sa att det inte att köra....

Fhl: ...bilen framför huset, alltså?

H: Precis!

Fhl: Nej...

H: Och att vi skulle stanna där. Och det var en parkeringsplats, alltså...jag vet inte hur många platser den här hade, men....

Fhl: Det var för många bilar, eller...?

H: Nej nej... Det fanns lediga platser, alltså.

Fhl: Men, att parkeringsplatsen var avsedd för många bilar, eller...?

H: För fler bilar, ja!

Fhl: Ja.

H: Jaa! Det var den. Och...Ja, så parkerade vi där i mitten nånstans, och...

Fhl: Hur långt fick ni gå då innan ni kom fram till porten?

H: Jag tyckte....Jag tyckte vi gick....Vi gick ganska bra bit, men ändå inte...kanske...så jag tror 3 – 400...mellan...mellan 300 och 500...550 meter nästan...meter.

Fhl: En ganska lång promenad i alla fall då?

H: Jaa, det var...Det var inte så långt, va, men det kändes långt ändå. Alltså, jag tror minst 300 meter, alltså, i alla fall.

Fhl: När ni promenerade här, pratade ni någonting med varandra då eller...?

H: Nej... Han gick väldigt snabbt! Alltså, det var ju det, alltså jag funderade fortfarande om han försökte smita. För att vi var ju överens om att...att jag skulle följa med upp till lägenheten, va. Men han gick väldigt snabbt och nästan som....Han tittade inte ens bakåt, bara...liksom ville så fort som möjligt komma in i lägenheten. Alltså, det....

Bfhl: Verkade han målveten?

H: Ja, det verkade han. Han verkade inte så här osäker på vägen eller nånting

sånt, utan det var bara det han var lite...Han, det såg ut, han hade brådskanie, alltså! Han gick in brådskanie! Inte nån den typen av....avbrytes....

Fhl: Och det såg inte ut som att han inte var hemma i området, utan han kände igen sig i området här?

H: Ja, ja, det tyckte jag. Det tyckte jag.

Fhl: Om jag skulle visa en karta för dig, tror du att du skulle kunna lista ut vad det var för adress?

H: I Tullinge?

Fhl: Ja.

H: Alltså, jag kan utesluta lite och visa mig fram, tror jag, som jag inte haft fler körningar dit.

Bläddrar i kartboken

Fhl: Nu ska vi se här. *Här* har du Tullinge och *här* är Huddingevägen.

H: Mm...

Fhl: Jag visar upp kartblad sidan 174 ifrån nämnda kartbok.

H: Det är så, jag håller det lite fel. Så...Eftersom vi åkte Huddingevägen, va, så skulle...., fast huset ligger så här. (funderar) Alltså, när vi kom från Huddingesidan, då svängde vi höger.

Fhl: Okej...

H: Så att...Jag måste bara göra klart för mig. *Det här* måste vara den högra sidan, va?

Fhl: Mm, det är det.

H: För jag kommer ju in så.

Fhl: Ja, just det.

H: Så, om vi kom in....Vi kom in höger, in....

Fhl: Du pekar på Nyängsvägen där, eller...?

H: Jaa... Körde in den och sen så låg huset bara...inte så långt ifrån den här

Huddingevägen, va, men fast det här...ja...Alltså, jag är inte säker men jag tror att det är den här Nyängsvägen i så fall. För vi kom in från Huddinge, så svängde vi höger. Jag tror vi gick bara en liten...körde bara en lite bit in och så stannade vi där. Och...ja, så promenerade...eller promenerade, han sprang nästan där. För jag var ju tvungen också och ta samma hastighet för och hinna ikapp, men... Och så gick vi bara genom, det var buskar och lite sånt här. Så gick vi över och...ja, så gick vi upp till lägenheten.

Fhl: Så han hade bråttom från taxibilen och till sin bostad?

H: Precis. Väldigt bråttom.

Fhl: Sprang han eller gick han väldigt fort, eller...?

H: Alltså, nånting mittemellan.

Fhl: Joggade då, eller...?

H: (funderar)

Fhl: Eller...?

H: Ja... Mer eller mindre så joggade han, kan man säga, ja.

Fhl: Så du fick lite motion där då?

H: Jaa...(skrattar)

Fhl: Okej... Ja...Och sen har vi då också ett kartblad här då över Hovsjö, och det är sidan 183 i kartboken. *Här* ligger Hovsjö. *Där*.

H: Ja, just det. Det måste vara *den här* (visar) gatan, alltså.

Fhl: Och då pekar du på...

H: Björnövägen.

Fhl: Björnövägen, ja.

H: Ja.

Fhl: Hade ni åkt av här vid..., dit är det till Stockholm då, hade ni åkt av *här* vid Scania, eller...?

H: Det....Det kommer jag inte ihåg, för...för jag tyckte det var skyltar där nästan där, och så visade han också hur jag skulle åka. För jag hade....För jag

hittar ingenting här, vet du.

Fhl: Nej...

H: Och så visade han mig. Men, vi kom till en stor gata, va, som...som blev bussgata efter...efter att man kört in en bit. För jag tror vi fick...ja, komma uppför nån backe eller vad det var. Så jag tror att det var *här* nånstans, att jag släppte honom.

Fhl: Okej...

H: Men det måste vara *här*, för eftersom det finns en skola också. Ja, men det här här garanterat hundra! Säkert! För det...det är att jag blir säkrare, för att...för att jag såg en massa barn också. Så jag vet inte om den här vägen kanske inte syns på kartan, men det kanske är den bussdelen. Det måste...Det kan varit eller så....

Fhl: Ja... Och det är fortfarande Björnövägen du pekar du här?

H: Jaa.

Fhl: Och den skola du pekar på, den heter...?

H: Högbergaskolan.

Fhl: Högbergaskolan, ja.

H: Så det här är jag hundra! Det är jag hundra! Jag kommer ihåg, det var inte mycket hus och så var det en skola och en stor gata som i mitten blev bussgata. Sen vet jag inte ...ohörbart...

Fhl: Nej, okej. Minns du hur han var klädd den här dagen?

H: Alltså, dom här exakta färger så kommer jag inte ihåg, eller...Men det jag kommer ihåg, han och nån tröja, va, och sen en sån här byxa som har fickor överallt liksom. Och det var dom kläderna jag kommer ihåg, alltså. Det var...Dom...Dom ser inte så särskilt liksom...eller så där rena ut, alltså, eller så där rena. Inte ens rena ser dom inte ut heller.

Fhl: Nej... Dom här NK-bilderna här nu som du har sett i tidningar och TV o.s.v., dom kläderna som den mannen har på sig, kan det överensstämma med dom kläder som den mannen som åkte med dig i taxin hade, eller...?

H: Alltså, det kan mycket väl, mycket väl stämma. Men, det är bara det, jag kommer inte ihåg om han hade samma färger som han hade på den här bilden fast jag kommer ihåg att han hade samma klädstil. Alltså, samma kläder alltså

och sen ...ohörbart... stort att det var samma kläder. För jag kommer ihåg han hade nån tröja så där och...Ja, alltså, jag tror han hade samma kläder. Det tror jag.

Fhl: Okej... Du har ju också sett bilder på den misstänkte här, Mijailo Mijailovic. Är det nånting som du kan säga att du minns att det var den här personen eller är du osäker?

H: Neej, alltså.... Alltså, jag har egentligen inte följt så mycket den här alltså...massa saker som kanske finns redan. Men...Men, det som gjorde mig liksom mest säker, det var ju....det var ju när han, jag såg ganska många bilder. Och det var en bild som var väldigt olik från dom andra då, och det var ju...utan en speciell....alltså, hans blick, va. Hans sätt och titta. Och på dom här bilderna, det....Den här blicken, det kände jag direkt alltså. Det var...Alltså, jag bara...Ja, jag vet inte, jag känner direkt att det här är...det här är han, liksom.

Fhl: Men det var inte länge sen, menar du, utan det var för några dagar sen?

H: Neej, det var bara några dar sen. Fast grejen att... Alltså, vissa...vissa personer som jag kör, så kommer jag väldigt bra..., du vet. Men t.ex. av nån anledning så kommer jag inte ihåg vad jag hade för dagskassa den dan, men jag kommer ihåg var jag körde honom för. Det är liksom märkligt, alltså, tycker jag själv då. Men...Men hans kör....Alltså, den här körningen kommer jag ihåg, för...för jag var ganska ny och var så här lite nervöst, körningen, för min del. Och så jag har tydligen gjort, önskar jag, gjort uttryck eller vad jag ska säga, va.

Bfhl: *Intryck.*

H: Intryck, va.

Bfhl: Du var helt enkelt rädd att du skulle få en bomkörning kan man säga så du inte skulle få några pengar.

H: Ja, precis. Precis. Så hjärnan var igång hela tiden och jag försökte ju prata...få honom och prata också ganska mycket.

Fhl: Hur tyckte du han verkade då så att säga som personlighet eller person, alltså verkade han redig, alltså att han är klar i sitt sätt att tala med dig eller är han...ja?

H: Nej, jag tycker....Jag tycker, han är framför allt så var han väldigt seg, va, eller det tog ett tag innan han sa saker och ting eller svarade. Och för det andra så kändes det som...Han var från en annan värld, alltså, som han aldrig bott i landet fastän....Du, jag vet inte, alltså det var...Han var ju samtidigt så frånvarande också. Jag tyckte han var lite frånvarande, det tyckte jag, och så

tyckte jag han var...Han såg....Alltså, han...Jag tyckte att jag fick en sån känsla att han...han har en yngre hjärna än vad....

Bfhl: Kroppen.

H: ...kroppen är, alltså.

Bfhl: Barnslig är han, menar du.

H: Ja, barnslig helt enkelt. Jag tyckte han var lite barnslig, men inte så dära typ ...ohörbart... du vet, skoja och så utan....Han var inget sånt, alltså, utan det var bara liksom...vad ska jag säga? Kunskap...Lite kunskap men som inte hjärnmässig...eller inte så smart, du vet, på nåt sätt. Så...Så uppfattar jag honom.

Fhl: Du uppfattar honom inte som så smart?

H: Neej. Nej, inte så klok kanske ska man ska säga. Men ändå....Alltså, ibland när han pratade, så undrade jag om...om hur länge han hade bott här. Ibland när han pratade, då pratade han som en akademiker. Så att det var en obalanserad...vad ska jag säga? ...talsätt, alltså.

Bfhl: Pratade han en bra svenska, tyckte du?

H: Nej, alltså han bröt ju. Det gjorde han. Men...Men ibland pratde han ganska bra svenska. Ibland, plötsligt, så var han väldigt dålig på svenska och...

Fhl: Pratade han någonting om hur han mådde?

H: Neej, det tror jag inte han gjorde.

Fhl: Han pratade inte om nåt sömnproblem eller nånting sånt där?

H: Neej, inte vad jag kan minnas.

Fhl: Nej, okej.

Bfhl: Jag vet inte om du nämnde det förut, när du plockade upp honom utanför Dramaten, som du berättade, vad var klockan ungefär?

H: Alltså, grejen är...Jag kommer inte ihåg exakta klockan, men jag vet att det var nån....Alltså, jag skulle tro inte efter sex i alla fall var det inte. För jag vet att jag åkte...När jag åkte tillbaka, då hade det blivit mörkt, va, ordentligt. Så jag skulle tro nån gång...säg från fyra till fem...till ...ohörbart...

Bfhl: Fyra...fem på eftermiddagen då?

H: Ja, ja... Det var på eftermiddan. Det var det. Kanske....

Bfhl: Den här...Vi säger att när han varit i Tullinge där, du pratar med en kvinna som du uppfattar som hans mamma.

H: Ja.

Bfhl: Ja. Och den här mannen, vad uppfattar du honom som?

H: Alltså, jag tror jag uppfattar honom....Jag blev lite osäker för om han...men jag trodde ändå att det skulle varit pappan. Det...Alltså, han pratade ju inte med någon av dom egentligen, så att jag... Det kändes....För jag undrade t.ex. om det var bara kanske någon...några han kände eller så där. Men...

Bfhl: Du minns inte vad det stod på dörren?

H: Neej, det minns jag inte, för han, han stod ju....han gick ju före, men så var ju dörren öppen, va. Då kunde jag inte se.

Fhl: Nej... Fanns det någon annan i lägenheten?

H: Nej, dom jag kommer ihåg, det var den här kvinnan....eller dom som jag såg, va. Jag kommer ihåg vad jag såg.

Fhl: Men du hörde inte ljud ifrån att det skulle vara någon ytterligare person i lägenheten?

H: Nej.

Fhl: När du och jag talades vid per telefon igår så tyckte jag att du sa att du hade någon uppfattning om att det var något barn också i lägenheten, eller...? Missuppfattade jag dig då?

H: Men, alltså... Jag tror inte att det var....Alltså, jag kommer inte ihåg det. Jag tror inte det var något barn med. Nej, jag tror inte det.

Fhl: Nej... Men sa du det till mig igår eller missuppfattade jag dig där?

H: Ja...Nej, nej...Jag tyckte, alltså...Jag sa det till dig, men när jag tänkte efter...Nej, jag tror inte jag såg nåt barn.

Fhl: Nej...

Bfhl: Du sa att han tog med sig nånting från lägenheten.

H: Ja... Han tog med sig en väska, gjorde han, och...ja. Men, den såg ganska fullpackad ut. Men jag vet inte vad det var i den, alltså.

Bfhl: Nej... Men, minns du färgen?

H: Nej... Det....Det minns jag verkligen inte, alltså, men...

Fhl: Vad var det för slags väska då? Var det...?

H: Ja, det var en sån här liten...vad ska jag säga? ...ryggsäck, alltså. Ingen...Ingen större väska var det inte.

Fhl: Nej... Men en ryggsäck, en sån som man sätter på ryggen alltså, eller en sportbag som man bär med ett handtag eller är det en resväskmodell eller...?

H: Alltså, han... Jag kommer ihåg han hade den på knäna och den, jag tror inte den var särskilt stor. Jag tror nästan att den var en som... en liten...ja, som den kan ha vart nånting sånt där...väska. Fast han hade den på knän, så jag vet inte om...kanske tryckte ihop den.

Bfhl: Du visar måtten så här med händerna.

H: Ja. Jag uppskattar 30...40 centimeter, längden, och sen...säg ungefär 20 centimeter eller nånting sånt där.

Bfhl: Var väskan rund eller kantig?

H: Jag tyckte den var rund, men inte som...

Fhl: Var det mjukt tyg eller var den hård?

H: Det var mjukt tyg, det var inget hårt.

Fhl: Nej...

Bfhl: Han nämnde inte vad han hade i väskan?

H: Nej, det gjorde han inte.

Fhl: Vad såg det ut som då? Vad skulle det kunna vara i en mjuk väska?

H: Alltså, eftersom jag tyckte den var fullpackad, va, så kunde man nästan gissa att det var kläder. För, jag menar, om det ligger en bok, då blir det en massa konstiga märken på eftersom det är en mjuk ...ohörbart... , då ser man det är liksom nåt fast, va. Men när det är tyg och det var bara liksom fullt, och då

uppfattar jag det som att det var kläder i den.

Fhl: Ett mjukt innehåll i alla fall.

H: Jaa...

Fhl: Det var inga hårda kanter här nånstans som stack ut?

H: Neej, inga hårda kanter som stack ut, va. Men det kan ha funnits nåt hårt i också, det vet jag inte.

Fhl: Nej... Nej, okej. Men under tiden som han var i lägenheten, han bytte inte om på nåt sätt då? Han hade samma kläder på sig som...avbrytes....

H: Men, det är det jag tror att han gjorde faktisk! Det är det jag tror. Jag tror...Jag tror nästan att...Alltså, även om han...Även om han, alltså, bytte kläder, så var det inte några liksom från det till kostym eller så, utan det var bara samma typ av kläder fast...fast... Jag tror han bytte till grön byxor, alltså. Det är det jag kommer ihåg. Någon mycket ljusare, ungefär som samma färg på din kavaj då.

Fhl: Ja...

H: Fast lite ljusare, den här grönaktiga som finns i kavajen, alltså.

Fhl: Lite sån här ljust olivgrön kan man säga då, eller...?

H: Ja, fast ganska ljusare, alltså.

Fhl: Mm..., okej.

H: Ja, precis.

Fhl: Som....

Bfhl ...gardinerna i förhörssrummet?

H: Ja.

Fhl: Ljust lindgröna?

H: Ja...

Fhl: Ljust lindblomsgröna eller vad det kan heta för nånting.

H: Mm...

Fhl: Ja... Men, det var bara byxorna du reagerade på?

H: Bara byxorna.

Fhl: Inte tröjan, så att säga?

H: Men det....Men det vet jag inte om jag gjorde.

Fhl: Nej...

H: Men, han skulle kunnat göra det, för det tog ändå liksom 2 – 4 minuter nånting sånt där.

Bfhl: Han skulle ha hunnit det, menar du?

H: Ja, han skulle ha hunnit, ja.

Fhl: Och sen så uppfattade....eller du gissade att han hade tvättat sig...avbrytes...

H: Neej, inte ”gissat” utan jag såg att han var blöt i polisongerna, runt polisongerna.

Fhl: Ja...

H: Så....eller om han hade bara tvättat händer och....

Fhl: ...sköljt av sig i ansiktet.

H: Ja..., fräschat sig, ...ohörbar...

Bfhl: Hade han polisonger,eller?

H: Nej, han hade ju alltså..., runt *här*.

Bfhl: Jo, men jag tänker på frågan, hade han....Du har ju själv polisonger!

H: Ja, jag har ju det!

Bfhl: Hade han polisonger?

H: (funderar) Neej, jag ser....Jag kommer....Han hade....(funderar)....Neej, jag vet inte, alltså. Jag tror inte det. Han hade ju ganska mycket hår *här*, lite så här, lite ...ohörbart... , och även den här delen som var blöt, det såg lite ...ohörbart... Man kunde se liksom...avbrytes....

Fhl: Du pekar på tinningen, i höjd med tinningen.

H: Ja, precis.

Fhl: Att det var där det var blött.

H: Ja. Kanske inte just här nere, utan vid tinningen, lite längre upp då.

Fhl: Mm...okej. Kunde du se hur stämningen var i lägenheten här mellan den killen som du hade kört i bilen och dom här båda lite äldre personerna som var i lägenheten? Uppfattade du hur stämningen var mellan dom?

H: Mellan den här mannen och kvinnan, alltså?

Fhl: Ja..., eller mellan dom och den här killen.

H: Alltså, den här killen, han pratade ingenting med dom och det var lite märkvärdigt, tyckte jag.

Fhl: Han sa inte "Hej" till dom eller nånting sånt där?

H: Neej....nej.... Och., fast då hade han ju både kvinna och....och mannen då. Dom såg...Alltså, dom kom ju fram och sa: "Hej!" och log rätt mot mig, va. Och...Men, han gick bara in, alltså, fortfarande lite....som han hade lika bråttom som han hade där väg hem, va. Så gick han in på den vänstra sidan och så....och så pratade dom ingenting annat heller, va. Alltså, med mig heller. Och mamman försvann, fast jag kommer inte ihåg vart hon tog vägen. Men, mannen var kvar hela tiden där, och... Fast han talade ingenting heller direkt, va, bara såg lite så hära trevligt och så där. Nej, han sa ingenting. Nej.

Fhl: Och du hörde inget samtal inne i lägenheten mellan några andra personer, eller..?

H: Alltså, det som fick mig igår även säga att möjligtvis var det ett barn, va. Det var....Jag har alltså nån bild av, om det var TV, om det var nåt barn, eller om det var nåt samtal, det är nån av dom här tre....Men det vet...Jag kommer inte ihåg riktigt vilket av dom som....

Fhl: Du hörde nåt ljud som du....?

H: Ja, som.... Jag vet inte riktigt vad det är, men jag har nån sån...ja, nån minne, alltså, som jag inte riktigt kan skilja ur, va.

Fhl: Okej... När började du misstänka att det kunde ha varit Anna Lindhs mördare du körde då?

H: Alltså, egentligen så....Jag fick ju veta kanske...alltså, jag fick ju veta dan efter att Anna Lindh var mördad, va. Och så..., jag tror, jag tror först efter att dom hade tagit fast den här andra killen och sen att dom visade bilder och så där. Det var nog nån tillfä.... Alltså, jag tittar väldigt sällan på TV och så där. Kör på nätterna och sover bort dagarna och sen bara jobbar lite. Man hinner inget helt enkelt. Och det var då vid ett tillfälle så kom jag på att det kunde ha vart han. Men jag trängde bort det på...av nån anledning, alltså. Alltså, man orkade nu....Alltså, för det första, jag visste inte riktigt och sen skulle jag berätta och lite allt det där. Så jag försöker tränga bort. Men, och så har jag vart ledig den här veckan, va....och eller ledig, för jag går ju på kurs kvällstid då. Och så förmiddan när jag slog upp TV:n och...ja, då såg jag ganska många bilder. Och då blev jag bara säkrare. Just....Det var just en bild, alltså den här speciella blicken han hade, som jag bara ”Det kan ju inte vara nån annan än han!” alltså, som fick mig och...

Bfhl: Men den bilden, var det en bild på NK-mannen....

H: Nej, det var inte NK-mannen, nej.

Bfhl: ...eller var det en bild på den misstänkte Mijalovic?

H: Ja, precis...precis. Fast, det är en annan sak, alltså jag tror jag kommer ihåg att han sa att han hette ”Milan”, inte nåt...dom här namnen som kom....

Bfhl: Att den här killen som du körde nämnde sitt eget namn?

H: Jaa. Och att han sa....För att han frågade mig var jag kommer ifrån, och jag tror att han tittade mitt legitimation, för den är ju framme, va.

Fhl: Mm...

H: Och...Ja, alltså, jag vet inte, av nån anledning jag har för mig att han sa att han hette Milan.

Fhl: Berättade han var han härstammade ifrån?

H: Ja, han berättade det. Han berättade att han var från...ja, Serbien och...

Fhl: Serbien?

H: Ja. ...eller Jugoslavien eller nånting.

Bfhl: Berättade han någonting om sig själv och...?

H: Neej, det gjorde han inte. Alltså, han berättade ingenting om...om nånting

vid...eller så där va, utan han frågade mig var jag kom ifrån och då sa jag att var ifrån Turkiet. Och sen frågade jag honom var han kom ifrån, fast egentligen hade jag redan gissat varför han bröt på... Du vet, jag bor där många invandrare bor, så jag hör genom...våldigt snabbt vem som kommer från varifrån och... Fast jag frågade ändå, du vet. Ja, då sa han att han var från Serbien.

Bfhl: Okej... Och det stämde med vad du hade gissat?

H: Ja...ja. Alltså, jag gissade Jugoslavien, inte Serbien.

Bfhl: Nej, nej... Men du förstod att han var...?

H: Ja.

Bfhl: Okej...

Fhl: Vad var det för någonting som gjorde här nu att du ringde till polisen och ville berätta det här då?

H: Ja... Ja, när jag såg dom här bilderna, så berättade jag för min kursledare och sa att...alltså, "jag är ganska säker på att den här killen som jag körde, att det är han", och han lyssnade. Och så sa jag även att..., alltså, "tänk vilka människor man kör" alltså. Och han lyssnade och så sa han nånting med ...ohörbart..., men nåt mer sa han inte. Det var som...han blev lite så här osäker om...om det är det eller inte. Och sen frågade jag: "Tycker du att jag ska berätta för polisen?" och han sa "han vet inte om det har nån betydelse, han har ju åkt fast ändå". Så det är bara...Jag bara liksom...eller typ säkra hans berättelse. Och så...ja, så började vi på lektionen och sen vart det inget mer. Jag hade ju prov och allt det där, och så... Och så på natten, då gick det inte och sova. Så jag hade bara i huvudet hela tiden. Men ändå, jag hade besök och så...Och sen igår när jag kom från skolan, jag slutade halv 10, och så slog jag på TV:n. Då såg jag. Men efter det, "Men vad fan, jävlar, jag måste ringa!".

Slut på Band I sidan B

Band II sidan A

Fortsatt förhör med Nurettin Kanat 2004-01-16 kl. 13.45

Fhl: Vi talade då om när du tog kontakt med polisen.

H: Ja, första gången tog jag kontakt med polisen den 14:e, och som jag kan se på mobilen då är det 14.53. Så ringde jag växeln och frågade efter tipstelefonen...eller tips, och då kopplade de mig. Dom kopplade mig, jag kom

till en telefonsvarare så småningom och då la jag på.

Fhl: Ja... Du pratade inte in någonting där då inte?

H: Nej.

Fhl: Nej...

H: Och så...ja, och så ringde jag igår när jag kom hem efter kursen, som slutade halv 10 då, och så slog jag på...jag bläddrade bara igenom och så såg jag att "Vad fan", då tänkte jag "Fan, jag provar ringa här då, kanske kommer jag fram då". Och då försökte jag fem sex gånger, alltså. ...ohörbart... och så la dom bara bredvid liksom. Man hörde alla andra fast ingen som pratade med mig. Så ringde jag en gång, dom svarade inte. Och sen sista gången som...ja, den som svarade var väldigt snabbt och började prata också.

Fhl: Men, du ringde till Efterlyst eller...?

H: Ja. Men inte vid första tiden, då ringde jag...

Fhl: Nej, just det.

H: Då ringde jag 4010000.

Fhl: Ja, okej. Vilka har du berättat det här för innan du berättade det för polisen här nu då så att säga?

H: Ja, den första som jag berättade för, det var...det var min kursledare. Och sen har jag...Så berättade jag för min bror igår om...om att han måste ha varit den som jag körde, och så...och sen ringde...eller så han, han fick nog ringa ef....Jag vet inte, han fick mig och ringa tidningen fast jag...

Fhl: Till tidningen, sa du?

H: Ja. Fast egentligen jag, jag ville inte ringa till den. Men så....

Fhl: För det var nån artikel i Aftonbladet idag här.

H: Mm...

Fhl: Och det var den tidningen du menar att du ringde till?

H: Ja, precis.

Fhl: Var det efter att du och jag hade talats vid då, eller...?

H: Precis. Det var efter.

Fhl: Okej... Då har jag bara en fråga kvar här, och det är: Den här personen som du körde, känner du honom? Har du sett honom tidigare nån gång?

H: Neej, jag har inte sett honom. Jag känner inte honom.

Fhl: Nej, okej. Magnus, har du några frågor?

Bfhl: Nej.

Fhl: Då avslutar vi förhöret och klockan är 13.47...48 kanske rent av. Ja, Nurettin, du har hört...eller du förstår vad det är för någonting som har talats in på det här bandet här nu.

H: Mm...ja.

Fhl: Det är förhöret som har hållits här nu.

H: Mm...

Fhl: Vill du ha det här återuppspelat för dig eller kan du godkänna det här så att vi kan skriva ut det här på papper?

H: Ja, jag kan godkänna utan att lyssna till...en gång till.

Fhl: Då så, då tackar vi för att du kom hit.

H: Tack själva.

Stockholm som ovan

Dan Boija
Kriminalinspektör

Magnus Osvald
Kriminalinspektör